

ÉVKÖZI 34. VASÁRNAP**B év**

1–4 oldal

Olv.: Dán 7,13-14 Jel 1,5-8 – Jn 18,33b-37

Jézus első kihallgatása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése******Krisztus Király ünnepe van!******Ő maga mondta: Az Én országom nem ebből a világból való!******Ő üzeni azt is: Isten országa bennetek van!***

Kedves Testvérek!

Ezen a mai ünnepen a legnagyobb kérdés:

Isten országa létezik-e?

Isten országa bennünk van!

Nekünk kell válaszolni a kérdésre!

Ne kerüljük ki!***Szentbeszéd***

Kedves Testvérek!

Nem véletlenül helyezi az Egyház erre a vasárnapra, az egyházi év utolsó vasárnapjára Krisztus Király ünnepét! Ez az utolsó vasárnap, visszatekintve az egész évre, lehetőséget ad nekünk embereknek arra, sőt felszólít, hogy vegyük számba egyháztagságunkat!

***Gondolkodjunk el, mit jelent az,
hogy a keresztény ember Isten országának polgára!***

Krisztus Király ünnepe van! Arról énekeltünk, hogy az Ő országa örökké való ország és királyságának soha nem lesz vége! Közben, ha körülnézünk, akkor interregnumról van szó, trónfosztásról!

***Krisztus Királyt letaszítottuk a trónról!
Az Ő trónja a kereszt!***

Európában ilyen üzenetek fogalmazódtak meg az elmúlt évtizedeken át: *le a keresztekkel!* Sőt, a napokban hallottam, hogy még egyházi intézményekben is ezzel a kérdéssel foglalkoznak: szabad-e kitenni a keresztet a falakra? Megkérdezték, hogy miért? Azt mondták: zavarja a hitetleneket, a mohamedánokat! Micsoda alkalmazkodás! Még az értékeinkről is lemondunk, hogy alkalmazkodni tudjunk! Vajon ez alkalmazkodás-e? Nem megalkuvás-e az értékeink elvesztéséről?

Isten országa bennetek van! Jézus maga mondta!

Úgy tűnik, kiűztük lelkünkben Krisztust!

Kiűztük Krisztust Európából!

Engedtük, hogy elvegyék keresztény értékeinket!

Hallgattunk, tudomásul vettük, alkalmazkodunk!

Nem akarunk konfliktusokat!

Kompromisszumokat kell kötni!

***Ha Isten országa bennetek van,
akkor mi lesz a lelkünkkel?
Mi lesz a lelki méltóságunkkal?***

Az áteredő bűn

Jézus maga mondja, az ő országa lelki ország, az ő uralma a lelkek világában jelenik meg! Sajátos, mintha jobban hangzana fülünknek is, hogy az ember jó. Ezt az elmúlt egy-két évszázadban többen hallottuk, mint előtte valaha. A jó ember fogalma megjelent, örömmel halljuk, jólesik a fülünknek! Csakhogy nem ez a valóság! Ez hazugság!

A valóság az,
hogy az ember esendő természettel születik!
Volt ősbűn! Van áteredő bűn, ez azt jelenti,
hogy bűnre hajló természetünk van!

Krisztus, a kereszténység, az Egyház azért jött és azért munkálkodik ebben a világban, legfőképpen Európában, hogy az ember gyarló, esendő természetét meggyógyítsa! Az ember a lélek felől értelmezze életét! Jó a jó ember fogalma és van is benne igazság, mert az ember alapvetően jó.

***A természetünkkel van baj!
A kegyelem föl akarja emelni természetünket,
mert az ember természete gyógyítható!***

Az önfenntartás és fajfenntartás ösztöne

Ne felejtjük el, két alapvető kérdéssel állunk szemben, amikor az emberi természettel foglalkozunk. Az egyik az önfenntartás, a másik a fajfenntartás ösztöne. Nincs ezzel semmi gond, hiszen Isten azt akarja, hogy éljünk! Hajtsátok uralmatok alá a földet, éljete! Isten azt akarja, hogy az ember szaporodjon, töltsétek be a földet! Csak, ha nincs hatása az üzenetnek, vagy ha lerombolják az üzenetet, vagy nevetségessé teszik az üzenetet, - mert az ember alapvetően jó - akkor ha körülnézünk, azt vesszük észre, hogy az ember hedonista, nem tud mit kezdeni az ösztöneivel és összekuszálódik minden.

***A következménye az,
hogy az ember elkorcsosul, mert nem születik meg az élet!
Ösztönei dolgoznak, csak
nem engedi meg az ember, hogy megszülessen az élet!***

***Ugyanígy, egyszer csak
az ember életének célja az lesz, hogy egyen.
Már Pál apostol hadakozik ezzel az emberi elhajlással.
Istenük a has, azzal dicsekednek, ami a szegényük!***

Sajátos hatása van ennek a világnak. Egyik oldalon azért panaszkodnak, hogy elhíztak az emberek és belehalnak az evészetbe. A másik oldalon meg arról beszélnek, hogy a vonalaikat egyengetik a különböző kondicionálótermekben. De mi van a lelkünkkel?

***Állandóan a világgal
és a testi világgal foglalkozunk,
de hol marad a lelkünk?***

Interregnum van! Krisztus Királyt elűztük az életünkéből! Krisztust kiüldöztük a világunkból! Európa nem keresztény! Európa azt hangoztatja, hogy a keresztény értékekre nincs is szüksége. Európai értékekről beszélnek, de mik azok? Ha komolyabban belegondolunk, akkor sajátos kettősséggel találkozunk.

A pogány Európa egyik oldalon keresztény értékeket vár el

A pogánnyá vált, krisztustalanná vált Európa keresztény értékeket vár el, vindikál magának még akkor is, ha tagadja a keresztény Európát. Ha tagadjuk is a kereszténységet, Európa akkor is a kereszténységből született meg. Ez akkor is igaz, ha ma Európában jobban gyűlölik a keresztényeket, mint a pogányokat, mint a keresztények ellenségeit.

Arról nem beszélnek, hogy keresztény értékek:

a szabadság, egyenlőség, testvériség!

Az emberi méltóság, az ember munkához való joga,

az emberhez méltó élet feltételeinek megteremtése

nem a szakszervezetek diadalának köszöni létét!

Az, hogy nincs többé rabszolga, meg szabad férfi, meg nő,

egymásnak testvérei vagyunk, emberi méltóságunk van,

ezt nem a jogvédők harcolták ki!

Ezek mind-mind a Teremtő Isten ajándékai!

Európa problémája a politikájában van, a laicitás modelljében, ami azt jelenti, - ez 200 éves folyamat, nem ma kezdődött – hogy elválasztjuk az Egyházat, meg az államot egymástól. Az Egyház egy lobbis csoport, az állam meg arra való, hogy szolgálja ki a civil társadalom kívánságait és kívánságainak feleljen meg. Érdekes ez a laicitás!

A pogány Európa másik oldalon a civil társadalommal

A civil társadalom bővölete nem számol a vallással. Azt mondja, hogy nem e szerint értékeli az embert, hanem önmagában értékeli. *Micsoda hamis és fals hangsúly!* Ez még akár érték is lehetne, mert távol kerül a rasszizmus, ami mindig vallásra hivatkozik, de ugyanakkor ott van a veszély, hogy nem is tud integrálni az ilyen világ. Gondoljunk a Kárpát-medencében elszakított magyar területekre. Egyedül a vallások, a felekezetek azok, amik megtartják a magyarokat magyarnak, Szlovákiában, Romániában, Ukrajnában, Szerbiában, akármelyiket említhetjük. Hangzatos és jól cseng esetleg az emberek fülének, mert szabadságot hangoztat.

A civil gondolkodás nem számol a vallással!

Lehet annyi vallás, mint réten a fűszál, van is és egyik sem számít! Például Franciaországban a legnagyobb gond ebből származik, mert ez a civil gondolkodás nincs tekintettel a vallási igényekre, elvárásokra, nem foglalkozik vele. A fejkendő iszonyú feszültségeket teremt. A muszlim étkezési szokásaival nem számol, nem foglalkozik a civil társadalom. Közben nő a feszültség azokban, mert semmibe veszik őket, miközben a nagy szabadságról beszélnek.

Krisztus a szolgálomájú király

Interregnum van! Krisztus királyságával nem foglalkozunk, királyságát megszüntettük! Nincs rá szükségünk, közben a gondjaink, bajaink határoznak meg mindent. Ezért oly fontos ebben az évben különösképpen is Krisztus királyságát ünnepelni! Nem túl régi ez az ünnep, amikor bevezette az Egyház, akkor a különböző civil kezdeményezéseket vizsgálta, hogy mire vezethetnek azok. Odavezettek, ahol most van Európa.

Amikor ezt az ünnepet bevezették, **Horvát Sándor atya**, a magyarországi domonkosok tartományfőnöke **könyvet írt** Krisztus királyságáról. Zseniális, okos ember volt. A következő megfogalmazással jött elő:

Szolgaformájú Király!
Aki első akar lenni, legyen a szolgátok!
Aki nagy akar lenni, legyen mindenkinek a szolgálója! – mondja Jézus!
Innen ered Krisztus királysága!

Az igazság az, hogy Isten szeret bennünket

Mi az út? Tanúságot tenni az igazságról! Mi az igazság? Hányszor kérdezték és kérdezik! Mi az igazság? Az, hogy Isten szeret bennünket! Az, hogy Isten atyai szeretettel szeret bennünket!

Mi Krisztus királysága?
Tanúságot tenni az igazságról,
Isten szeretetéről szóban, tettben, példában!

Ezt a szolgálatot Jézus megpecsételi azzal,
hogy az életét áldozza oda ezért az igazságért! Értünk!
 Arra akar bennünket rávenni, hogy ezen az úton járjunk!
 Mi is tegyünk tanúságot az igazságról, az Isten szeretetéről!
Ne önmagunkért, hanem egymásért éljünk, mert nincs más út!

Életünk értelme Krisztus

Ez a világ, amelyben élünk, állandóan a tudásközpontú világot emlegeti. Rendben van, nagyon fontos a tudás, ennek kapcsán rendkívül fontos az oktatás. Csakhogy a tudásközpontú világ nem ad feleletet az élet igazi kérdéseire, mert az élet igazi kérdése az, hogy

mi az életünk értelme?
 Erre a kérdésre kell válaszolni!
 Erre a kérdésre a válaszunk Krisztus!
 Krisztus azért jött el a világba,
 hogy eloszlassa a világ sötétségét!
Világosság legyen a világban!

Isten szeretete jelenjen meg ebben a világban,
Isten és ember kapcsolatában,
ember és ember kapcsolatában!

Krisztus király ünnepe ezzel az üzenettel áll előttünk! Mindaz, ami történt velünk itt 200 éven át és ma, az eljuttatott bennünket oda, ahol vagyunk! Nagyjából az általános vélekedés az, hogy a végnél tartunk! **Szabó Ferenc Atya** - aki egy Zala megyei kis tanyáról indult el és Európa híré tudóssá vált, - **mondja:** van menekülési út! Ez a következő:

Ha Krisztus amorizál bennünket, - amor a szeretet, -
ha Krisztus a szeretetével eltölt bennünket,
akkor van remény arra, hogy újra Istenre találjunk, meg egymásra!
Tessék! A lehetőségünk!

+ A M E N +